

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 100.519 van 5 november 2001
in de zaken A. 78.646/IX-1183
81.563/IX-1574.**

In zake :

I. + II.
Judith FRANCO,
die woonplaats kiest bij
advocaat M. EULAERTS,
kantoor houdende te VILVOORDE,
Joost Van Den Vondelstraat 31

tegen :

I. + II.
de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Landbouw en Middenstand, thans de minister van
Telecommunicatie, Overheidsbedrijven en Participaties, belast met
Middenstand.

DE RAAD VAN STATE, IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Judith FRANCO op 18 mei 1998 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 25 maart 1998 van de Commissie voor Vrijstelling van Bijdragen waarbij haar verzoek tot volledige kwijtschelding van sociale bijdragen, verhogingen, rappel- en gerechtskosten voor de periode van het eerste kwartaal 1992 tot het derde kwartaal 1994 onontvankelijk wordt verklaard;

Gezien het verzoekschrift dat dezelfde verzoekende partij op 15 december 1998 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 12 oktober 1998 van dezelfde commissie waarbij haar verzoek, na heronderzoek, opnieuw onontvankelijk wordt verklaard;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 1 september 2000 tot voeging van de zaken;

Gelet op de beschikking van 1 september 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 18 september 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 oktober 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. EULAERTS, die verschijnt voor verzoekster, en van advocaat A. VASTERSAVENDTS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het gedeeltelijk eensluidend advies van eerste auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaken kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Van 5 oktober 1989 tot en met 30 september 1995 was verzoekster voltijds studente aan de universiteit van East Anglia (Groot-Brittannië).

Tijdens de jaren 1992, 1993 en 1994 schrijft zij voor bepaalde tijdschriften filmkritieken en nu en dan geeft zij een lezing waarvoor zij een geldsom ontvangt.

Sedert september 1994 is verzoekster deeltijds docente semiotiek-scriptiebegeleiding aan de Hogeschool voor de Kunsten te Utrecht.

Uit getuigschriften van 7 november 1995 en 20 juni 1996, door de administratie der directe belastingen uitgereikt om te dienen inzake de sociale zekerheid voor zelfstandigen, blijkt dat verzoeksters inkomsten voor het jaar 1992

en 1993 door de hoofdcontroleur werden gekwalificeerd als "diverse inkomsten in plaats van zelfstandige inkomsten". Voor de inkomsten van het jaar 1994 luidt het dat verzoekster "geen inkomsten uit een zelfstandige activiteit genoot". Verzoekster stelt, hierin niet tegengesproken door verweerder, dat zij de inkomsten die zij genoot voor haar redactionele bijdragen aanvankelijk aangaf als "bezoldigingen", doch na controle door de administratie der directe belastingen werden zij geherkwalificeerd als "diverse inkomsten".

1.2. Op 31 oktober 1995 richt het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen (RSVZ) een schrijven aan verzoekster waarin haar, in het kader van het onderzoek naar haar "verplichtingen aan het sociaal statuut der zelfstandigen", gevraagd wordt een attest voor te leggen in verband met haar tewerkstelling als docente te Utrecht.

Met een brief van 8 november 1995 antwoordt verzoekster :

"Naar aanleiding van uw brief dd. 31 oktober ll. bezorg ik u in bijlage een getuigschrift van de hoofdcontroleur (Directe Belastingen) waarin uitdrukkelijk gesteld wordt dat mijn belastbare inkomsten voor het aanslagjaar 1993 en 1994 niet in aanmerking komen als 'zelfstandige inkomsten' maar als 'diverse inkomsten' uit toevallige of occasionele prestaties verricht in functie van mijn studie. Dit geldt eveneens voor het aanslagjaar 1995. Ik verzoek u dan ook om deze zaak als afgehandeld te beschouwen".

1.3. Met een brief van 6 december 1995 antwoordt het RSVZ aan verzoekster wat volgt :

"Krachtens artikel 3 van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen is een zelfstandige ieder natuurlijk persoon, die in België een beroepsbezigheid uitoefent uit hoofde waarvan hij niet door een arbeidsovereenkomst of door een statuut verbonden is.

Wordt geacht, tot bewijs van het tegendeel, zich in de in het vorig lid bedoelde voorwaarden tot onderwerping te bevinden, ieder persoon die in België een beroepsbezigheid uitoefent, die inkomsten kan opleveren bedoeld in artikel 23, § 1, 1° of 2°, of in artikel 30, 2° of 3° van het Wetboek van de inkomstenbelastingen.

Het eerste lid van artikel 3 omschrijft het grondcriterium van de verzekeringsplicht, nl. het sociologisch criterium.

Het tweede lid van artikel 3 is het fiscaal criterium; Dit is een bijkomend criterium dat het mogelijk maakt de zelfstandige gemakkelijker te identificeren.

Dat de genoten inkomsten belast worden als diverse inkomsten (toevallige winsten) heeft enkel tot gevolg dat het fiscaal vermoeden, ingesteld bij artikel 3, tweede lid van het KB nr. 38 terzake niet van toepassing is.

Wanneer aan de voorwaarden van het sociologisch criterium is voldaan, is er verzekeringsplicht aan het sociaal statuut der zelfstandigen.

Uit het onderzoek, ingesteld door onze inspectiedienst, blijkt dat u prestaties levert als free-lance journaliste en auteursrechten geniet.

Journalisten, perscorrespondenten en personen die auteursrechten genieten zijn niet aan het sociaal statuut der zelfstandigen onderworpen, indien ze reeds, in welke hoedanigheid ook, genieten van een sociaal statuut dat minstens gelijkwaardig is aan dat van de zelfstandigen.

(art. 5 KB nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen)

In casu, dient uw leeropdracht overeen te komen met tenminste 6/10 (60 %) van het uurrooster voorzien voor de toekenning van een volledige bezoldiging.

Gelieve ons vooralsnog het gevraagde attest voor te leggen".

1.4.1. Met een brief van 7 december 1995 antwoordt verzoekster aan de RSVZ dat de administratie der directe belastingen haar inkomsten voor het aanslagjaar 1993 en 1994 als "diverse inkomsten" en niet als "zelfstandige inkomsten" heeft gecatalogeerd, wat betekent dat die inkomsten betrekking hebben op occasionele prestaties "buiten de uitoefening van een beroepswerkzaamheid".

1.4.2. Op zijn beurt antwoordt de RSVZ op 16 januari 1996 :

"Voor de toepassing van het sociaal statuut der zelfstandigen is men niet gebonden door een kwalificatie van een beroepsbezigheid die voor het fiscaal recht geldt. Het sociaal recht is een autonoom recht, zodat men voor de toepassing van het K.B. nr. 38 niet gebonden is door een fiscaalrechtelijke beslissing.

Het feit dat de inkomsten fiscaal als diverse inkomsten worden gekwalificeerd impliceert dus niet ipso facto de afwezigheid van een zelfstandige beroepsbezigheid.

Dienaangaande kan verwezen worden naar het ondubbelzinnig standpunt van het Hof van Cassatie (arrest dd. 16/1/1978) 'wanneer de uitoefening van een beroepsbezigheid, zoals omschreven in art 3, § 1, lid 1 vaststaat, dient niet meer onderzocht te worden of zoals bepaald in het tweede lid van dezelfde paragraaf, deze bezigheid inkomsten kan opleveren bedoeld in art 20, 1° b of c, 3° van het WIB'.

Wat een beroepsbezigheid is, werd noch in het fiscaal recht noch in het sociaal statuut der zelfstandigen door de wetgever gedefinieerd. Wel heeft het begrip 'beroepsbezigheid' sociologisch een andere betekenis dan in het fiscaal recht.

Voor de toepassing van het sociaal statuut der zelfstandigen wordt door de rechtsleer en de rechtspraak aanvaard dat het begrip 'beroepsbezigheid' kan worden omschreven als een daadwerkelijke activiteit, die bestaat in een aantal in voldoende mate herhaalde en met winstoogmerk verrichte handelingen die een louter beheer van het eigen vermogen te boven gaan. Er zijn bijgevolg drie criteria belangrijk : het moet gaan om een persoonlijke activiteit, die een zekere regelmaat vertoont en met een winstoogmerk gepaard gaat.

Het feit dat uw activiteit als journaliste verspreid is over opeenvolgende jaren, dat ze regelmatig plaats vindt en wordt gehonoreerd bewijst bijgevolg voldoende het beroepsmatig karakter van uw activiteit.

Gelieve ons het gevraagde attest voor te leggen".

Op 23 mei 1996 richt de RSVZ volgend schrijven aan verzoekster :

"Wij delen u mede dat u vanaf 1 januari 1992 verzekeringsplichtig is aan het sociaal statuut der zelfstandigen, in de hoedanigheid van journaliste.

U bent verplicht aan te sluiten bij een sociaal verzekeringsfonds naar keuze. Daarom sturen wij u, als bijlage, een lijst van deze fondsen, samen met de door u in te vullen aansluitingsaanvraag".

1.5.1. Op 17 juni 1996 richt de raadsman van verzoekster, een schrijven naar de RSVZ waarin zij omstandig argumenteert dat verzoekster niet bijdrageplichtig is in het stelsel der sociale zekerheid voor zelfstandigen.

1.5.2. Met een schrijven van 21 januari 1997 deelt de RSVZ aan verzoeksters raadsman mee wat volgt :

"Aangezien de bevoegde Nederlandse instelling ons bevestigde dat betrokkene aldaar loontrekkende is en als dusdanig haar rechten vrijwaart sedert september 1994, is zij vanaf deze datum in toepassing van artikel 5 van het K.B. nr. 38 van 27 juli 1967 als journaliste in België niet verzekeringsplichtig. Mevrouw FRANCO heeft verplichtingen aan het sociaal statuut der zelfstandigen voor de periode van 1 januari 1992 tot 31 augustus 1994. Haar dossier wordt voor ambtshalve aansluiting overgemaakt aan de Nationale Hulpkas voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen".

1.5.3. Op 18 maart 1997 zendt de RSVZ aan verzoekster "de afrekening van de verschuldigde bijdragen voor een bedrag van 235.748 fr" voor de uitoefening van de zelfstandige activiteit van journaliste over de periode van 1 januari 1992 tot augustus 1994. Zij wordt aangemaand om het bedrag te betalen vóór 31 maart 1997.

1.6. Op 16 juni 1997 wordt verzoekster gedagvaard om te verschijnen voor de arbeidsrechtbank te Leuven teneinde volgende bijdragen van het sociaal statuut der zelfstandigen te betalen :

- bijdragen :	162.962 fr
- verhoging wegens te late betaling :	77.676 fr
- kosten :	188 fr
TOTAAL :	240.826 fr.

Die dagvaarding leidt tot het vonnis van 6 november 1998. Op grond van de feitelijke gegevens en de beoordeling door de fiscale administratie beslist de rechtbank dat de werkzaamheden uitgeoefend in 1992 en 1993 niet voldoen aan het begrip regelmatige beroepsbezigheid. Voor de eerste drie kwartalen

van 1994 wordt de verzekeringsplicht wel aanvaard en wordt verzoekster veroordeeld om 63.273 frank te betalen.

De RSVZ stelt hoger beroep in tegen het vonnis maar op 6 maart 2000 bevestigt het Arbeidshof te Brussel het vonnis in al zijn beschikkingen.

1.7. Op 14 november 1997 dient verzoeksters raadsman bij de nationale hulpkas voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen de aanvraag om vrijstelling in die aanleiding zal geven tot de met het eerste verzoekschrift bestreden beslissing.

Deze beslissing wordt genomen op 25 maart 1998 en luidt als volgt :

"DE COMMISSIE VOOR VRIJSTELLING VAN BIJDRAGEN

Gelet op het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen, inzonderheid op de artikelen 15, 17 en 22;

Gelet op het koninklijk besluit van 19 december 1967 houdende algemeen reglement in uitvoering van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen, inzonderheid op de artikelen 80 tot 94 bis;

Gelet op artikel 17, eerste lid, van voornoemd koninklijk besluit nr. 38, luidend als volgt : 'De zelfstandigen die zich in staat van behoefte bevinden of in een toestand die de staat van behoefte benadert, kunnen volledige of gedeeltelijke vrijstelling aanvragen van de verschuldigde bijdragen door zich te wenden tot de in artikel 22 voorziene Commissie';

Gelet op artikel 88, § 1 van voornoemd koninklijk besluit van 19 december 1967, luidend als volgt : 'De onderworpenen die een vrijstelling wensen te bekomen en de personen bedoeld in artikel 17, tweede lid, van het koninklijk besluit nr. 38, die van hun solidaire verantwoordelijkheid wensen ontheven te worden, moeten een aanvraag indienen (...)';

Gelet op artikel 88, § 2 van voornoemd koninklijk besluit van 19 december 1967, luidend als volgt : 'Opdat de aanvraag van een onderworpenen ontvankelijk zou zijn, dient er te worden voldaan aan de twee volgende voorwaarden :

1° de aanvraag moet worden ingediend bij de sociale verzekeringskas waaraan de bijdragen, waarvoor vrijstelling wordt gevraagd, verschuldigd zijn, hetzij bij een ter plaatse neer te leggen verzoekschrift, hetzij bij een ter post aangetekend schrijven (...);

2° de aanvraag dient gedaan te zijn binnen de twaalf maanden. Naar gelang van het geval, begint deze termijn te lopen :

a) vanaf de eerste dag van het kalenderkwartaal dat volgt op datgene waarop de door de aanvraag beoogde bijdrage betrekking heeft;

b) onverminderd het in littera c) bepaalde, vanaf de eerste dag van het kalenderkwartaal dat volgt op datgene in de loop waarvan een afrekening van een bijdragenregularisatie werd verstuurd, voor wat betreft het bijdragesupplement dat die regularisatie met zich brengt;

c) vanaf de eerste dag van het kalenderkwartaal dat volgt op datgene waarop de in de afrekening van een bijdragenregularisatie vervatte bijdrage betrekking heeft voor wat betreft het bijdragesupplement dat die regularisatie met zich brengt, indien deze voorkomt van een begin of hervatting van een beroepsbezigheid en de onderworpenen zich bij een sociale verzekeringskas heeft laten

aansluiten na 31 december van het derde kalenderjaar volgend op datgene in de loop waarvan de bezigheid een aanvang nam of hervat werd; (...);

Gelet op artikel 88, § 4 van voornoemd koninklijk besluit van 19 december 1967, luidend als volgt : 'Zo de in § 2 of § 3 bedoelde persoon overleden is in de periode gedurende welke de termijn loopt om, naar gelang van het geval, een aanvraag tot vrijstelling of tot ontheffing van hoofdelijke aansprakelijkheid in te dienen, moet de aanvraag van zijn of haar rechthebbenden, om ontvankelijk te zijn, binnen de zes maanden die volgen op het kalenderkwartaal in de loop waarvan zij werden verzocht te betalen in de plaats van de verzekeringsplichtige ingediend worden op de wijze voorzien in § 2, 1° van dit artikel';

Gelet op artikel 90, § 2, tweede lid, van voornoemd koninklijk besluit van 19 december 1967, luidend als volgt : 'De aanwezigheid ter zitting van de aanvrager is niet vereist. Indien hij hiertoe de wens uitdrukt, kan hij persoonlijk verschijnen of zich laten vertegenwoordigen of bijstaan hetzij door een advocaat, drager in voorkomend geval van stukken, hetzij door iedere andere persoon voorzien van een geschreven volmacht en voor ieder geval aanvaard door de voorzitter';

Gelet op de aanvraag ingediend op 14/11/1997 en geregistreerd op 19/11/1997;

Overwegende dat deze aanvraag op de volgende driemaandelijkse bijdragen betrekking heeft : van 1/92 t.e.m. 3/94;

Gelet op de andere stukken van het dossier;

Overwegende dat de aanvraag niet aan de in voornoemd artikel 88, § 2, 2°, a) gestelde voorwaarde voldoet voor de volgende driemaandelijkse bijdragen : van 1/92 t.e.m. 3/94;

BESLIST :

De aanvraag is niet ontvankelijk voor de volgende driemaandelijkse bijdragen : van 1/92 t.e.m. 3/94".

1.8. Na het indienen van het annulatieberoep nr. A. 78.646/IX-1183 wijst de administratie op 7 augustus 1998 de advocaat van verzoekster erop dat de beslissing van de commissie van 25 maart 1995 twee onvolkomenheden bevat :

"Een nieuwe beslissing moet worden genomen aangezien u inderdaad, zoals aangehaald in het verzoekschrift bij de Raad van State, ten onrechte niet werd uitgenodigd ter zitting van 25/3/98.

Daarnaast dient te worden opgemerkt dat de aanvraag van mevrouw Judith FRANCO naar alle waarschijnlijkheid ook op deze nieuwe zitting niet ten gronde zal kunnen worden behandeld, gelet op de klaarblijkelijke onontvankelijkheid ervan overeenkomstig de bepalingen van artikel 88, §2, 2°, c), dus niet overeenkomstig artikel 88, §2, 2°, a) dat klaarblijkelijk verkeerdelijk werd toegepast bij de beslissing van 25 maart 1988".

1.9. In brieven van 11 en 14 september 1998 verduidelijkt verzoeksters raadsman haar stelling dat er, voor wat de tijdigheid van haar aanvraag tot vrijstelling betreft, toepassing moet gemaakt worden van artikel 88, § 2, 2°, b) van het koninklijk besluit van 19 december 1967 en niet van de littera's a) of c) van dat artikel 88.

1.10. Op 12 oktober 1998 neemt de commissie voor de vrijstelling van bijdragen dan de tweede thans bestreden beslissing. Zij luidt als volgt :

"DE COMMISSIE VOOR VRIJSTELLING VAN BIJDRAGEN

Gelet op het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen, inzonderheid op de artikelen 15, 17 en 22;

Gelet op het koninklijk besluit van 19 december 1967 houdende algemeen reglement in uitvoering van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen, inzonderheid op de artikelen 80 tot 94 bis;

Gelet op artikel 17, eerste lid, van voornoemd koninklijk besluit nr. 38, luidend als volgt : 'De zelfstandigen die zich in staat van behoefte bevinden of in een toestand die de staat van behoefte benadert, kunnen volledige of gedeeltelijke vrijstelling aanvragen van de verschuldigde bijdragen door zich te wenden tot de in artikel 22 voorziene Commissie';

Gelet op artikel 88, § 1 van voornoemd koninklijk besluit van 19 december 1967, luidend als volgt : 'De onderworpenen die een vrijstelling wensen te bekomen en de personen bedoeld in artikel 17, tweede lid, van het koninklijk besluit nr. 38, die van hun solidaire verantwoordelijkheid wensen ontheven te worden, moeten een aanvraag indienen (...);

Gelet op artikel 88, § 2 van voornoemd koninklijk besluit van 19 december 1967, luidend als volgt : 'Opdat de aanvraag van een onderworpenen ontvankelijk zou zijn, dient er te worden voldaan aan de twee volgende voorwaarden :

1° de aanvraag moet worden ingediend bij de sociale verzekeringskas waaraan de bijdragen, waarvoor vrijstelling wordt gevraagd, verschuldigd zijn, hetzij bij een ter plaatse neer te leggen verzoekschrift, hetzij bij een ter post aangetekend schrijven (...);

2° de aanvraag dient gedaan te zijn binnen de twaalf maanden. Naar gelang van het geval, begint deze termijn te lopen :

a) vanaf de eerste dag van het kalenderkwartaal dat volgt op datgene waarop de door de aanvraag beoogde bijdrage betrekking heeft;

b) onverminderd het in littera c) bepaalde, vanaf de eerste dag van het kalenderkwartaal dat volgt op datgene in de loop waarvan een afrekening van een bijdragenregularisatie werd verstuurd, voor wat betreft het bijdragesupplement dat die regularisatie met zich brengt;

c) vanaf de eerste dag van het kalenderkwartaal dat volgt op datgene waarop de in de afrekening van een bijdrageregularisatie vervatte bijdrage betrekking heeft voor wat betreft het bijdragesupplement dat die regularisatie met zich brengt, indien deze voortkomt van een begin of hervatting van een beroepsbezigheid en de onderworpenen zich bij een sociale verzekeringskas heeft laten aansluiten na 31 december van het derde kalenderjaar volgend op datgene in de loop waarvan de bezigheid een aanvang nam of hervat werd;

(...);

Gelet op artikel 88, § 4 van voornoemd koninklijk besluit van 19 december 1967, luidend als volgt : 'Zo de in § 2 of § 3 bedoelde persoon overleden is, in de periode gedurende welke de termijn loopt om, naar gelang van het geval, een aanvraag tot vrijstelling of tot ontheffing van hoofdelijke aansprakelijkheid in te dienen, moet de aanvraag van zijn of haar rechthebbenden, om ontvankelijk te zijn, binnen de zes maanden die volgen op het kalenderkwartaal in de loop waarvan zij werden verzocht te betalen in de plaats van de verzekeringsplichtige ingediend worden op de wijze voorzien in § 2, 1° van dit artikel ';

Gelet op artikel 90, § 2, tweede lid, van voornoemd koninklijk besluit van 19 december 1967, luidend als volgt : 'De aanwezigheid ter zitting van de aanvrager is niet vereist. Indien hij hiertoe de wens uitdrukt, kan hij persoonlijk

verschijnen of zich laten vertegenwoordigen of bijstaan hetzij door een advocaat, drager in voorkomend geval van stukken hetzij door iedere andere persoon voorzien van een geschreven volmacht en voor ieder geval aanvaard door de voorzitter';

Gelet op de aanvraag ingediend op 14/11/1997 en geregistreerd op 19/11/1997;

Overwegende dat deze aanvraag op de volgende driemaandelijke bijdragen betrekking heeft : van 1/1992 t.e.m. 3/1994;

Gelet op de beslissing die ter zitting van 25 maart 1998 werd genomen zonder dat betrokkene of haar raadsman werd uitgenodigd ondanks de daartoe uitgedrukte wens;

Gelet op het feit dat bij genoemde beslissing de aanvraag onontvankelijk werd verklaard op basis van artikel 88, § 2, 2°, a);

Overwegende dat de beslissing van 25 maart 1998 aldus manifest in strijd is met hogergenoemd artikel 90, § 2 en klaarblijkelijk ook met artikel 88, § 2;

Verklaart genoemde beslissing van 25 maart 1998 ongeldig en bijgevolg als onbestaand te beschouwen en gaat hierbij over tot het nemen van een aangepaste beslissing;

Gehoord de advocaat van betrokkene in haar uiteenzettingen van 14 september 1998 en 12 oktober 1998;

Overwegende dat betrokkene en haar advocaat werden uitgenodigd op deze zittingen overeenkomstig de bepalingen van genoemd artikel 90, § 2;

Overwegende dat ter zitting van 14 september 1998 besloten werd, mede ingevolge de door de raadsman van betrokkene op vrijdagavond 11 september 1998 neergelegde bijkomende middelen, de zaak uit te stellen;

Overwegende dat de Commissie heden op zitting van 12 oktober 1998 over alle elementen beschikt die noodzakelijk zijn om een beslissing te kunnen nemen zodat elk verder uitstel dient te worden vermeden;

Overwegende dat de aanvraag van betrokkene dd. 14 november 1997, slaat op driemaandelijke bijdragen over de periode van 1/1992 tot 3/1994;

Overwegende dat deze bijdragen voortkomen van een begin van een beroepsbezigheid en dat de onderworpenen zich bij een sociale verzekeringskas heeft laten aansluiten op 1 oktober 1996, zijnde na 31 december van het derde kalenderjaar volgend op datgene in de loop waarvan de bezigheid een aanvang nam;

Overwegende dat aldus artikel 88, § 2, 2°, c) van het koninklijk besluit van 19 december 1967 dient te worden toegepast op dit geval;

Overwegende dat de door de advocaat aangehaalde argumenten tot toepassing van artikel 88, § 2, 2°, b) niet gegrond zijn; dat meer bepaald de ambtshalve aansluiting ook wordt begrepen door de in artikel 88, § 2, 2°, c) gehanteerde terminologie ('laten aansluiten'); dat de argumentatie ontleend aan het eenmalige arrest Klopfert inmiddels meermaals werd ontkracht bij diverse andere arresten, waaronder het arrest nr. 70875 van 19 januari 1998 in de zaak A. 53.756/IX-322 (P. MEURS) van de Raad van State; dat het tenslotte niet zinvol is de terzake voorgestelde prejudiciële vraag te stellen aan het Arbitragehof (gesteld dat de Commissie dergelijke vraag zou kunnen stellen);

Gelet op de andere stukken van het dossier;

Overwegende dat de aanvraag niet aan de in voornoemd artikel 88, § 2, 2°, c) gestelde voorwaarde voldoet voor de volgende driemaandelijke bijdragen : van 1/1992 t.e.m. 3/1994;

beslist :

De beslissing van 25 maart 1998 wordt vernietigd.

De aanvraag is niet ontvankelijk";

Het beroep A. 78.646/IX-1183.

2. Overwegende dat de Commissie voor de vrijstelling van bijdragen met de beslissing van 12 oktober 1998 -het besluit dat het voorwerp uitmaakt van het tweede beroep- haar eerder besluit van 25 maart 1998 "vernietigd" heeft omdat naar haar oordeel die beslissing "ongeldig en bijgevolg onbestaande" was; dat die vernietiging dienvolgens als een intrekking te beschouwen is; dat de nieuwe beslissing van 12 oktober 1998 van de Commissie in de plaats gekomen is van dat ingetrokken besluit, dat daardoor volledig uit het rechtsverkeer verdwenen is en dat, na een eventuele vernietiging van het besluit van 12 oktober 1998, nog onmogelijk kan herleven; dat daaruit volgt dat het annulatieberoep nr. A. 78.646/IX - 1183, bij gebrek aan voorwerp, verworpen wordt; dat het wel past de kosten van het geding ten laste van de verwerende partij te leggen;

Het beroep A. 81.563/IX-1574.

3.1. Overwegende dat verzoekster in het eerste middel de schending aanvoert van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen en van het koninklijk besluit van 19 december 1967 houdende algemeen reglement in uitvoering van het koninklijk besluit nr. 38 tot inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen doordat het bestreden besluit haar verzoek tot vrijstelling met toepassing van het artikel 88, § 2, 2°, c) van het koninklijk besluit van 19 december 1967 onontvankelijk verklaart terwijl, eerste onderdeel, die bepaling enkel van toepassing kan zijn op reeds bij een sociale kas aangesloten zelfstandigen die over alle inlichtingen over hun rechtstoestand beschikken en zij dus niet derwijze geïnterpreteerd mag worden dat iemand die in staat van behoefte verkeert of die toestand benadert en die zich te goeder trouw niet aangesloten heeft bij een sociale verzekeringskas omdat hij niet op de hoogte was van "het bestaan van een voldoende bepaalbare en zekere vordering", geen vrijstelling meer kan aanvragen en terwijl, tweede onderdeel, die bepaling slechts van toepassing kan zijn op personen die zich vrijwillig aangesloten hebben bij een verzekeringskas bij zoverre dat de andere personen onder toepassing vallen van littera b) van dezelfde bepaling krachtens hetwelk de verjaringstermijn voor het indienen van een aanvraag tot vrijstelling aanvangt op de eerste dag van het kalenderkwartaal dat volgt op datgene in de loop waarvan een afrekening van een bijdrageregularisatie verzonden is;

Overwegende dat verzoekster het middel als volgt nader toelicht: artikel 88, § 2, 2°, c) van het koninklijk besluit van 19 december 1967 kan slechts worden toegepast voor zover de zelfstandige kennis heeft van de op hem rustende verplichting en van het bedrag van de verschuldigde bijdragen omdat hij pas op dat ogenblik kan oordelen over de staat van behoefte waarin hij zich bevindt; het arrest MEURS kan in haar geval geen toepassing vinden aangezien in dat geval geen betwisting bestond over de onderwerping van de betrokkene aan het statuut van de zelfstandigen; in de interpretatie die de verwerende partij huldigt wordt de rechtzoekende belet om zijn betwisting met de administratie aan een rechter voor te leggen, want in die interpretatie moet hij een verzoek om vrijstelling indienen op een ogenblik dat hij nog helemaal niet zeker weet of hij wel onderworpen is aan het zelfstandigenstatuut of minstens op een ogenblik dat hij nog geen zicht heeft op de te betalen bijdragen; de tekstuele voorwaarden voor de toepassing van artikel 88, § 2, 2°, c) zijn trouwens niet vervuld want zij heeft zich niet laten aansluiten bij een verzekeringskas maar zij is ambtshalve aangesloten; zij valt integendeel onder toepassing van artikel 88, § 2, 2°, b), naar luid waarvan de aanvraag om vrijstelling verjaart 12 maanden na de verzending van de afrekening van de bijdrageregularisatie, in haar geval dus 12 maanden na 18 maart 1997; aangezien haar vraag tot vrijstelling dagtekent van 14 november 1997 kon de commissie haar vraag niet laattijdig verklaren;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord stelt dat de commissie artikel 88, § 2, 2° c) van het koninklijk besluit van 19 december 1967 correct op verzoeksters situatie heeft toegepast; dat volgens haar artikel 88, § 2, 2° als volgt gelezen moet worden: littera a) bevat de algemene regel dat de verjaringstermijn ingaat de eerste dag van het kwartaal volgend op het kwartaal waarop de bijdrage, waarvan vrijstelling wordt gevraagd, betrekking heeft; littera b) bevat een uitzondering voor regularisatiebijdragen, in die zin dat de verjaringstermijn pas ingaat de eerste dag van het kwartaal volgend op dat waarin de afrekening van de regularisatiebijdrage is verzonden; littera c) sluit die uitzondering dan weer uit wanneer de betrokkene zich slechts zeer laat bij een verzekeringskas heeft laten aansluiten; dat zij stelt dat de situatie van verzoekster door littera c) geregeld wordt omdat de bijdrage verband houdt met een begin van beroepswerkzaamheden vanaf 1 januari 1992 en omdat verzoekster zich heeft laten aansluiten op 1 oktober 1996; dat zij betoogt dat de ambtshalve aansluiting gelijk staat met een "laten aansluiten" als bedoeld in artikel 88, § 2, 2°, c) en dat de verwijzing naar de eventuele onmogelijkheid van de zelfstandige om de draagwijdte

van zijn verplichtingen in het kader van het sociaal statuut der zelfstandigen te kennen niet belet dat hij zich aan de specifieke verjaringstermijnen, die overigens volstrekt regelmatig zijn vastgesteld, moet houden aangezien iedereen geacht wordt de wet te kennen en de sociale zekerheidsregeling, waarin bepaald is dat elke zelfstandige zich bij een verzekeringskas moet aansluiten, de openbare orde raakt;

3.3. Overwegende dat verzoekster in haar memorie van wederantwoord betoogt dat artikel 88, § 2, 2°, c) niet kan toegepast worden op gerechtigden die volledig te goeder trouw -haar inkomsten zijn door de belastingadministratie als diverse inkomsten gecatalogeerd en de arbeidsrechtbank te Leuven heeft haar zelfs gelijk gegeven voor de jaren 1992 en 1993- hun onderworpenheid aan het sociaal statuut van de zelfstandigen betwisten voor de bevoegde rechter; dat zij wijst op de absurde situatie dat het aanvragen van een vrijstelling, in het geval dat de aansluitingsverplichting betwist wordt, gekoppeld wordt aan de voorwaarde dat er een aansluiting -te vrijwarende titel- bij een verzekeringskas gebeurt en dat er voorlopig bijdragen worden betaald;

3.4. Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie vooreerst herhaalt dat de situatie van verzoekster volledig past in de bepaling van artikel 88, § 2, 2° c) van het koninklijk besluit van 19 december 1967 omdat zij zich op 16 januari 1996 heeft laten aansluiten voor een zelfstandige activiteit die in 1992 is aangevat, dat het in die situatie irrelevant is wanneer kennis gegeven is van de verschuldigde bedragen, dat het goed mogelijk is dat in die redenering bepaalde zelfstandigen geen vrijstelling van bijdragen meer kunnen aanvragen maar dat zulks het gevolg is van de ingestelde regeling die bedoeld is om zelfstandigen te treffen die jarenlang werken zonder bijdragen te betalen; dat naar haar oordeel de commissie voor de vrijstelling van bijdragen volkomen rechtmatig tot de onontvankelijkheid van verzoeksters aanvraag heeft besloten;

Overwegende dat de verwerende partij vervolgens wijst op een "nieuw feit" dat dagtekent van na het bestreden besluit van 12 oktober 1998, met name het vonnis van de arbeidsrechtbank te Leuven van 6 november 1998 waarbij vastgesteld is dat er voor de jaren 1992 en 1993 geen aansluitingsverplichting bestond; dat volgens haar die uitspraak betekent dat artikel 88, § 2, 2° c) niet meer op verzoekster toegepast kan worden aangezien zij nu wel degelijk aangesloten is voor 31 december van het derde kalenderjaar na de aanvang van de activiteit; dat zij opmerkt dat verzoekster de commissie voor vrijstelling niet ingelicht heeft van

dat feit en haar ook niet heeft gevraagd haar beslissing in dat licht te herzien, wat zij zal doen op de eerste vraag van verzoekster;

3.5.1. Overwegende dat de commissie voor vrijstelling van bijdragen in het bestreden besluit van 12 oktober 1998 vastgesteld heeft dat de op 14 november 1997 ingediende aanvraag tot vrijstelling van de door verzoekster verschuldigde bijdragen ingediend was buiten de reglementair vastgestelde termijn zoals die voor haar geval moest berekend worden overeenkomstig artikel 88, § 2, 2°, c) van het koninklijk besluit van 19 december 1967;

Overwegende dat het ter zake toepasselijke artikel 88, §§ 1 en 2 van het koninklijk besluit van 19 december 1967 houdende algemeen reglement in uitvoering van het koninklijk besluit nr 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen, luidt als volgt :

"§ 1. De onderworpenen die een vrijstelling wensen te bekomen (...) moeten een aanvraag indienen.

Zo de betrokkene overleden is vooraleer hij dergelijke aanvraag indiende, dan mag deze door zijn rechthebbenden worden ingediend.

§ 2. Opdat de aanvraag van een onderworpenen ontvankelijk zou zijn, dient er te worden voldaan aan de twee volgende voorwaarden :

1° de aanvraag moet worden ingediend bij de sociale verzekeringskas waaraan de bijdragen, waarvoor vrijstelling wordt gevraagd, verschuldigd zijn, hetzij bij een ter plaatse neer te leggen verzoekschrift, hetzij bij een ter post aangetekend schrijven.

De sociale verzekeringskas registreert elke op bovenvermelde wijze ingediende aanvraag in het informatica-netwerk van het sociaal statuut der zelfstandigen dat beheerd wordt door het Rijksinstituut.

Wanneer de aanvraag ingediend wordt door het neerleggen van een verzoekschrift, dient de kas de aanvraag onmiddellijk te registreren en een attest aan betrokkene te overhandigen. Op dit attest worden het door genoemd netwerk toegekende registratienummer alsmede de datum van registratie vermeld. De datum van registratie geldt in dit geval als datum waarop de aanvraag is ingediend.

Wanneer de aanvraag ingediend wordt bij een ter post aangetekend schrijven, geldt de datum van de poststempel als datum waarop de aanvraag is ingediend.

2° de aanvraag dient gedaan te zijn binnen de twaalf maanden. Naar gelang van het geval, begint deze termijn te lopen :

a) vanaf de eerste dag van het kalenderkwartaal dat volgt op datgene waarop de door de aanvraag beoogde bijdrage betrekking heeft;

b) onverminderd het in litera c) bepaalde, vanaf de eerste dag van het kalenderkwartaal dat volgt op datgene in de loop waarvan een afrekening van een bijdragenregularisatie werd verstuurd, voor wat betreft het bijdragesupplement dat die regularisatie met zich brengt;

c) vanaf de eerste dag van het kalenderkwartaal dat volgt op datgene waarop de in de afrekening van een bijdragenregularisatie vervatte bijdrage betrekking heeft voor wat betreft het bijdragesupplement dat die regularisatie met zich brengt, indien deze voortkomt van een begin of hervatting van een

beroepsbezigheid en de onderworpene zich bij een sociale verzekeringskas heeft laten aansluiten na 31 december van het derde kalenderjaar volgend op datgene in de loop waarvan de bezigheid een aanvang nam of hervat werd;

d) vanaf de eerste dag van het kalenderkwartaal dat volgt op datgene in de loop waarvan de afrekening werd verstuurd wat betreft de regularisatiestortingen met het oog op de validatie als gewezen kolonist van bepaalde periodes in het raam van het pensioenstelsel der zelfstandigen";

3.5.2. Overwegende dat artikel 88, § 2, 2°, c) van het koninklijk besluit van 19 december 1967 het geval beoogt van een onderworpene die een bijdragesupplement moet betalen als gevolg van een regularisatie die voortkomt uit het begin of het hervatten van een zelfstandige beroepsactiviteit en die zich bij een sociale verzekeringskas heeft laten aansluiten na 31 december van het derde jaar volgend op datgene in de loop waarvan de zelfstandige activiteit aangevat of hervat is;

Overwegende dat, in het verlengde van artikel 10, § 1, en 11 van het koninklijk besluit nr. 38 naar luid waarvan elke aan dat besluit onderworpen persoon moet aansluiten bij een sociale verzekeringskas voor zelfstandigen en bijdragen moet betalen berekend op zijn beroepsinkomsten, artikel 88, § 2, 2°, c) de zelfstandigen die zich laattijdig aansluiten, sanctioneert door de tijdigheid van hun vraag om vrijstelling van regularisatiebijdragen te beoordelen op basis van het tijdstip waarop de betrokken bijdrage betrekking heeft en niet op basis van het tijdstip waarop zij een afrekening voor die regularisatiebijdragen ontvangen;

Overwegende dat, in de gevallen waarin geen betwisting bestaat over de classificatie van de in aanmerking genomen bezigheid als een zelfstandige beroepswerkzaamheid, de termijn bepaald overeenkomstig artikel 88, § 2, 2°, c) kan berekend worden met inachtneming van vaststaande gegevens; dat evenwel in dit geval verzoekster van meet af aan betwist heeft dat zij een activiteit heeft uitgeoefend die haar onder de toepassing van het sociale zekerheidsrecht van de zelfstandigen bracht; dat die betwisting daadwerkelijk uitgelopen is op een rechtsgeding voor de arbeidsrechtbank te Leuven en voor het Arbeidshof van Brussel dat uiteindelijk op 6 maart 2000 met gezag van gewijsde beslist heeft dat verzoekster in 1992 en 1993 geen beroepsactiviteit heeft uitgeoefend die haar binnen het toepassingsveld van het koninklijk besluit nr. 38 bracht; dat de commissie op de hoogte was gesteld van die gerechtelijke procedure maar dat zij gemeend heeft dat gegeven bij haar besluitvorming niet te moeten betrekken; dat echter nu vaststaat dat verzoekster vóór 1 januari 1994 geen zelfstandige activiteit heeft ontplooid; dat in die

omstandigheden de Raad van State thans moet vaststellen dat de commissie voor de vrijstelling van de bijdragen op 12 oktober 1998 niet regelmatig heeft kunnen beslissen dat verzoekster haar zelfstandige beroepsactiviteit had aangevangen op 1 januari 1992 om op grond daarvan te besluiten tot de laattijdigheid van haar op 14 november 1997 ingediende aanvraag om vrijstelling; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 12 oktober 1998 van de Commissie voor Vrijstelling van Bijdragen waarbij het verzoek van Judith FRANCO, na heronderzoek, opnieuw onontvankelijk wordt verklaard.

Artikel 2.

De beroepen worden voor het overige verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de beroepen, bepaald op veertienduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijf november 2000 en een, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. DE BRABANDERE.